

Vihasta voimaa

The Insult That Made A Man Out Of Mac -yhtyeen muutama viikko sitten julkaistu albumi on bändin pitkän nimen vastakohta, lyhyesti ja ytimekkäästi II. Lähes 45 minuutin ja yhdeksän biisin järkäle leiskuu vihaa, mitä ja ketä kohtaan, sen yhtye määrittelee tiedotteessaan näin:

“Viha... on tämän albumin kantava voima. Viha, pettymys ja turhautuminen siitä, millaisessa maailmassa elämme – emmekä usko, että tähän yhteyteen tarvitaan yksityiskohtaista luetteloa ihmisten aiheuttamista katastrofeista, piittaamattomuudesta ja tuhoavasta ahneudesta...”

Ei todella tarvita yksityiskohtaista luetteloa. Ihmisen itsekkäästä ahneudesta kaikki tuhon ainekset on rakennettu ja “rakentamisen” tahti vain loppua kohti kiihtyy.

Mutta nyt asiaan, yhtyeen albumiin II. 90-luvun alussa soittamisen aloittanut kotimainen yhtye The Insult That Made A Man Out Of Mac on musiikiltaan tänään yhä rankempi, hyvin lähellä punkin hillitöntä raivoa, mutta jalostuneempana. Tämä ei tarkoita sitä, että yhtye pyrkisi musiikissaan tekotaiteellisuuteen, vaan se riisuu pois kaiken epäoleellisen, pelkistää ilmaisunsa äärimmäisen niukaksi.

The Insult That Made A Man Out Of Macia on aivan turha yrittää karsinoida mihinkään musiikin lohkoon. Sen musiikki on aivan oma juttunsa. Vaikka indie ja punkvaikutteet ovat vahvimmin kuultavissa, näiden kahden voimakentän välille mahtuu valtaisa määrä erilaisia vivahteita, jotka voi kuulla – jos kuulija niin haluaa.

Rummut kolisevat tarkasti, terävästi ja kylmästi, kuin alastomiksi riisuttuna. Kitaroiden raivokas möyry peittää hetkittäin kaiken alleen. Suvantovaiheet ovat vain lyhyt hengähdystauko ennen uuden myrskyn hyökkäystä. Yhtyeen musiikista syöksyvä viha on hallittua, se ei ole hillitöntä mättöä, vaan pikemminkin jalostunutta vihaisuutta.

Yhtye itse määrittelee musiikin olevan heille ensisijaisesti äänen keinoin tapahtuvaa tunteensiirtoa.

Sitä tämä nimenomaan on. Tunteiden vuorovaikutusta, voimakkaita tunnetiloja, jotka välittyvät soittajalta kuulijalle. Tänne kuuntelupäähän ne tällä kertaa ainakin tulivat sellaisella powerilla, että sulatteleminen riittää pitkäksi aikaa.

Olisi tälle ajalle tyypillistä sulkea silmänsä ja korvansa kaikelta, olla vihaamatta, hyväksyä tapahtumassa oleva ja ajautua virrassa massojen mukana viimeiseen koskeen, lopulliseen tuhoon.

Ihmiskunta huojuu ahneutensa ja itsekkyytensä turruttamana rotkon reunalla. Avatkaa päivän lehdet ja televisio. Mitä ne kertovat? Päivän annos turruttavaa huumetta on taattu. Unenomaisessa horteessa olevia ei kiinnosta rankka todellisuus, puhumattakaan asioiden muuttaminen.

Kaiken tämän vuoksi: Vihatkaa! Huutakaa ja kirotkaa! Tehkää mitä tahansa jotta ihminen saataisiin heräämään unestaan. The Insult That Made A Man Out Of Mac ilmaisee sen musiikillaan.